

Les bases per manifestar la budeïtat

“El camí de la budeïtat conté els dos elements de la realitat i la saviesa. (. . .) El Sutra del lotus assenyala que el bodhi-sattva Pràctiques superiors i els altres apareixeran en els primers cinc-cents anys de l’Últim Dia de la Llei per propagar aquests cinc caràcters (de la Llei Mística, Nam-myohoren-gue-kyo) que corporifiquen els dos elements de realitat i saviesa. El Sutra ho declara amb absoluta claredat. (. . .) Per sobre de totes les coses, asseguri’s de seguir el seu mestre original per poder manifestar la budeïtat.”

El budisme de Nichiren Daishonin ens brinda la filosofia i la pràctica necessàries per prendre contacte amb una saviesa genuïna, tant en benefici propi com en bé dels altres. La seva força impulsora ens permet assumir aquest desafiament de dificultat extrema i no deixar mai d’intentar-ho per fer-lo realitat. Per aconseguir-ho, el que sosté i alimenta aquesta xarxa humana i aquest esforç mancomunat de tots els practicants és la relació de mestre i deixeble.

La Llei Mística és la clau per prendre contacte amb una font inextingible de saviesa

Fonamentalment, la vida de tots els éssers humans està dotada de suprema noblesa; cada persona és una valuosa i respectable entitat de la Llei Mística, i totes posseeixen

el recurs d’una saviesa infinita i inesgotable.

Què podem fer perquè aquesta saviesa brilli? Com podem extreure aquest potencial infinit i latent que cada persona té en el seu interior? El budisme respon a aquestes preguntes ensenyant la Llei eterna i universal que palpita en totes les formes de vida. La Llei existeix en totes les persones per igual. Quan un pren consciència que existeix aquesta Llei, i que impregna l’univers i totes les formes de vida, pot transcendir i resoldre els quatre sofriments —naixement, vellesa, malaltia i mort— i adquirir una felicitat duradora. En el budisme, la relació de mestre i deixeble és un factor indispensable per poder transmetre i propagar aquesta gran Llei de felicitat que existeix en la vida humana.

Al començament d’aquesta carta, el Daishonin diu que la Llei corporifica “els dos elements de la realitat i la saviesa”.¹ Aquest és un principi crucial que explica la il·luminació del Buda. La “realitat” es refereix a la veritat o realitat objectiva, i inclou totes les coses espirituals i físiques. La “saviesa” indica la saviesa subjectiva per percebre o il·luminar aquesta veritat. La monumental saviesa del Buda no només il·lumina la veritable naturalesa de tots els fenòmens universals; a més, ens permet comprendre que nosaltres mateixos som entitats de la Llei Mística.

El punt essencial pel que fa a aquests dos elements de realitat i saviesa és il·luminar la nostra veritable identitat amb la llum d’una immensa saviesa. Això indica la fusió entre la realitat i la saviesa,

¹ END p. 784

mitjançant la qual podem obtenir l'estat de vida elevat i perfectament serè d'un buda. Quan prenem consciència de la nostra veritable identitat —és a dir, el nostre jo superior—, podem obtenir una saviesa infinita per transcendir i refutar totes les il·lusions i sofriments derivats de la inclinació al nostre jo petit. Aquest el camí per construir una felicitat genuïna.

Els dos elements de "realitat" i "saviesa" no són altra cosa que Nam-myoho-ren-gue-kyo, la llei que va propagar Nichiren Daishonin. En d'altres paraules, quan "dediquem o consagrem la nostra vida" (en japonès, nam o namu) a Myoho-ren-gue-kyo, la llei suprema de l'univers, ens fusionem amb "el principi de la veritat eterna i immutable", i d'aquesta manera manifestem l'estat de vida de la budeïtat, en el qual podem basar totes les nostres activitats en "la saviesa de la veritat que funciona d'acord amb les circumstàncies canviants".² Llavors, l'aigua de la saviesa infinita que brolla del nostre jo superior o veritable fluirà en la nostra vida amb plena potència.

La llei de Nam-myoho-ren-gue-kyo ens permet extreure d'aquest jo superior o veritable identitat una

il·limitada força vital. Per això, en aquest escrit, el Daishonin diu: "Què són, llavors, aquests dos elements: la realitat i la saviesa? Són ni més ni menys que els cinc caràcters de Nam-myoho-ren-gue-kyo".³

Per recórrer a una analogia, el nostre jo superior (o veritable identitat) és com una font profunda i de gran cabal que brolla prodigant l'aigua de la saviesa. Nam-myoho-ren-gue-kyo és el mitjà per prendre contacte amb aquesta font d'aigua i irrigar, profusament, el sòl de la nostra vida. Viure d'acord amb la limitada saviesa del nostre petit jo, en canvi, és com extreure aigua d'una immensa font amb una gerra. Per molt esforç que fem, només podrem endur-nos-en una quantitat diminuta. En una situació així, hi ha una desconexió entre la realitat i la saviesa; no estan fusionades.

El Gohonzon, que corporifica la vida de Nichiren Daishonin, és la nostra "realitat"; la fe en Nam-myoho-ren-gue-kyo basada en el Gohonzon és la nostra "saviesa"; per tant, d'acord amb el principi de "substituir la saviesa per fe",⁴ podem assolir el mateix estat de fusió entre la realitat i la saviesa (o il·luminació) que va obtenir el Buda. Tot el que ens cal tenir és una fe ferma per resistir i

repel·lir els obstacles i les funcions negatives que són manifestació de la nostra foscor o ignorància. Tot el que ens cal tenir és una fe persistent, que mai vacil·li davant cap circumstància.

El senyor Toda deia: "El Gohonzon [Nam-myoho-ren-gue-kyo] és l'entitat fonamental de la vida que posseeix la força capaç de generar canvis en l'univers. Quan assolim la fusió entre la realitat i la saviesa en la nostra vida [recitant Nam-myoho-ren-gue-kyo amb fe en el Gohonzon], podem transformar la nostra vida i fer sorgir infinits beneficis".

El poder benèfic del Gohonzon és infinitament profund i incalculable. La llei budista és eterna i no té límit. Quan recitem daimoku al Gohonzon i actuem basats en la fe de la Llei Mística, podem fer que flueixi en la nostra vida aquesta saviesa inextinguible. Així doncs, no ens sentirem estancats ni ens trobem en un carreró sense sortida.

² Segons el Registre dels ensenyaments transmesos oralment, l'acte de devoció (en japonès, nam o namu) té dos aspectes: un és consagrar-se a, o fusionar la vida amb la veritat eterna i invariable; l'altre és que, mitjançant aquesta fusió de la pròpia vida amb la veritat última, un simultàniament extreu una saviesa inextinguible que opera d'acord amb les circumstàncies canviants. Vegi's The Record of the Orally Transmitted Teachings (Registre dels ensenyaments transmesos oralment), traduït per Burton Watson, Tòquio: Soka Gakkai, 1996, pàg. 3.

³ END, pàg. 784. Nichiren Daishonin sovint assimila la frase Myoho-ren-gue-kyo com equivalent a Nam-myoho-ren-gue-kyo. Si bé Myoho-ren-gue-kyo consta de cinc ideogrames xinesos,

Nam-myoho-ren-gue-kyo està format per set caràcters. En el seu escrit El daimoku del Sutra del loto, per exemple, el Daishonin esmenta "els cinc o set ideogrames de Nam-myoho-ren-gue-kyo". END, pàg. 148.

⁴ Substituir la saviesa per fe: principi segons el qual la fe és la veritable causa per adquirir la saviesa suprema, i que la fe per si sola condueix a la il·luminació. En general, el budisme descriu la saviesa suprema com la causa de la il·luminació. Però d'acord amb el Sutra del lotus, fins i tot Shariputra, que era el més prominent dels deu deixebles principals per la seva saviesa, va poder assolir la il·luminació, no mitjançant la saviesa, sinó a través de la fe.